

Atlasverhalen uit het veld

Ooievaars houden ook van barbecueën

Piet Schermerhorn | Atlascoördinator Noord-Veluwe | Deventer | 24 juli 2013

'Atlassen' in de zomermaanden. Vaak levert dat nog leuke aanvullende waarnemingen op. Boomvalken en Wespddieven blijken dan opeens toch met zekerheid in je blok te broeden. Van Buizerd en Havik loop je het ene nest na het andere eruit aan de hand van de luide bedelroep van de jongen, en weet je net een volgende aantalsklasse te behalen.

Maar van de Ooievaar had ik al vier nesten met juvenielen, een hogere broedcode zat er dus niet meer in.

Maar toch leverde broedcode 1 (adult in broedbiotoop) op 24 juli voor mij een verrassende waarneming op.

Tweede helft van juli 2013, hittegolf in Nederland. En wat doe je dan als je in Deventer woont en nog niet op vakantie bent? Je gaat lekker barbecueën aan de IJssel. En na afloop laat je de rotzooi gewoon achter; vrijwilligers ruimen dat later wel weer op...

Soms zijn die vrijwilligers van andere pluimage dat de gepensioneerden die dit soort werk gewoonlijk doen.

Toen ik op 24 juli mijn gebruikelijke vogelrondje deed in mijn atlasblok, zag ik een ooievaar langs de rivieroever staan. Er vlogen ook wat Eksters, kraaien en meeuwen rond, dus toch maar even de kijker gericht om te zien wat die plek zo aantrekkelijk maakte.

Al gauw kreeg ik door dat de Ooievaar resten van een barbecue aan het verorberen was.

Botjes van plofkippen (Ooievaars hebben wat dat betreft geen principes) met nog flink wat vlees werden in hun geheel doorgeslikt. Dat ging nog redelijk soepeltjes.

Daarna waren de hamburgers aan de beurt. Die waren wat groter. Wij nemen dan kleine hapjes, maar daar had deze Ooievaar geen tijd voor; er waren tenslotte kapers op de kust. Dus de ene hamburger na de andere werd, net als de botjes, in z'n geheel doorgeslikt. Mooi was te zien hoe de hamburgers langzaam door de slokdarm naar beneden 'gleden'.

Foto 1: Zo ziet een ooievaar eruit als hij net een hamburger doorslikt.

Foto 2: Ooievaar dreigt barbecue spies in zijn geheel naar binnen te werken

Na de kippenbotjes en de hamburgers ging het onvermijdelijke gebeuren; de Ooievaar ontdekte in het hoge gras een weggegooid spiesje met een behoorlijk stuk vlees, lekker gegrild en dat laat je natuurlijk niet liggen, laat staan dat je dat weggooit.

Op de foto is goed te zien hoe de vogel de spies, geheel tegen het eetprotocol in, met de punt naar het keelgat richt, alsof het om een onschuldig visje ging ('de kop eerst'). De schrik sloeg me toen wel op het hart; ik zag dat spiesje al dwars door de slokdarm gaan....

Maar gelukkig, de vogel bedacht zich nog net op tijd en wist het vlees van het spiesje te verwijderen, precies zoals wij dat ook doen, maar dan zonder handen.

Mijn opluchting was groot. Blijkbaar is de Ooievaar niet voor niets een succesvolle cultuurvolger.